

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) nr 1175/2011

av den 16 november 2011

om ändring av rådets förordning (EG) nr 1466/97 om förstärkning av övervakningen av de offentliga finanserna samt övervakningen och samordningen av den ekonomiska politiken

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-
sätt, särskilt artikel 121.6,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska centralbankens yttrande ⁽¹⁾,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽²⁾, och

av följande skäl:

- (1) Samordningen av medlemsstaternas ekonomiska politik inom unionen, såsom föreskrivs i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget), bör innefatta efterlevnad av de vägledande principerna om stabila priser, sunda offentliga finanser och monetära förhållanden samt en hållbar betalningsbalans.
- (2) Stabilitets- och tillväxtpakten bestod ursprungligen av rådets förordning (EG) nr 1466/97 av den 7 juli 1997 om förstärkning av övervakningen av de offentliga finanserna samt övervakningen och samordningen av den ekonomiska politiken ⁽³⁾, rådets förordning (EG) nr 1467/97 av den 7 juli 1997 om påskyndande och förtydligande av tillämpningen av förfarandet vid alltför stora underskott ⁽⁴⁾ och Europeiska rådets resolution av den 17 juni 1997 om stabilitets- och tillväxtpakten ⁽⁵⁾. Förordningarna (EG) nr 1466/97 och (EG) nr 1467/97 ändrades 2005 genom förordningarna (EG) nr 1055/2005 ⁽⁶⁾ respektive (EG) nr 1056/2005 ⁽⁷⁾. Den 20 mars 2005 an-

tog rådet dessutom rapporten Att förbättra genomförandet av stabilitets- och tillväxtpakten ⁽⁸⁾.

- (3) Stabilitets- och tillväxtpakten grundar sig på målet att uppnå sunda offentliga finanser som ett medel att stärka förutsättningarna för prisstabilitet och för en stark hållbar tillväxt som underbyggs av finansiell stabilitet, och därigenom stödja uppnåendet av unionens mål för hållbar tillväxt och sysselsättning.
- (4) Enligt den förebyggande delen av stabilitets- och tillväxtpakten krävs att medlemsstaterna uppnår och bibehåller ett medelfristigt budgetmål och lämnar in ett stabilitets- och konvergensprogram som visar hur detta ska uppnås. Den skulle dra nytta av striktare former av övervakning för att säkerställa att medlemsstaternas politik är samstämd och förenlig med unionens regelverk för budgetsamordning.
- (5) Innehållet i stabilitets- och konvergensprogrammen och förfarandet för hur de ska bedömas bör vidare utvecklas såväl på nationell nivå som på unionsnivå, mot bakgrund av erfarenheterna av genomförandet av stabilitets- och tillväxtpakten.
- (6) Budgetmålen i stabilitets- och konvergensprogrammen bör uttryckligen beakta de åtgärder som antagits i linje med de allmänna riktlinjerna för den ekonomiska politiken, riktlinjerna för medlemsstaternas och unionens sysselsättningspolitik och, generellt, de nationella reformprogrammen.
- (7) Stabilitets- och konvergensprogrammen bör lämnas in och bedömas innan centrala beslut om de nationella budgetarna för de kommande åren fattas. Därför bör en lämplig tidsfrist fastställas för inlämnandet av stabilitets- och konvergensprogrammen. Med hänsyn till särdragen hos Förenade kungarikets budgetår bör särskilda bestämmelser fastställas för när dess konvergensprogram ska lämnas in.

⁽¹⁾ EGT C 150, 20.5.2011, s. 1.

⁽²⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 28 september 2011 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 8 november 2011.

⁽³⁾ EGT L 209, 2.8.1997, s. 1.

⁽⁴⁾ EGT L 209, 2.8.1997, s. 6.

⁽⁵⁾ EGT C 236, 2.8.1997, s. 1.

⁽⁶⁾ Rådets förordning (EG) nr 1055/2005 av den 27 juni 2005 om ändring av förordning (EG) nr 1466/97 om förstärkning av övervakningen av de offentliga finanserna samt övervakningen och samordningen av den ekonomiska politiken (EUT L 174, 7.7.2005, s. 1).

⁽⁷⁾ Rådets förordning (EG) nr 1056/2005 av den 27 juni 2005 om ändring av förordning (EG) nr 1467/97 om påskyndande och förtydligande av tillämpningen av förfarandet vid alltför stora underskott (EUT L 174, 7.7.2005, s. 5).

⁽⁸⁾ Se dokument 7423/05 på <http://www.consilium.europa.eu/documents.aspx?lang=sv>

- (9) Ramen för förbättrad ekonomisk styrning bör bygga på flera sammanlänkade och inbördes samstämda politiska åtgärder för hållbar tillväxt och sysselsättning, i synnerhet en unionsstrategi för tillväxt och sysselsättning som är särskilt inriktad på att utveckla och förstärka den inre marknaden, främja internationell handel och konkurrenskraft, en europeisk planeringstermin för stärkt samordning av den ekonomiska politiken och budgetpolitiken (den europeiska planeringsterminen), en effektiv ram för att förebygga och korrigera alltför stora underskott i de offentliga finanserna (stabilitets- och tillväxtpakten), en stabil ram för att förebygga och korrigera makroekonomiska obalanser, minimikrav för nationella budgetramar och förstärkt reglering och tillsyn av finansmarknaderna, inbegripet Europeiska systemrisknämndens makrotillsyn.
- (10) Stabilitets- och tillväxtpakten och hela ramen för ekonomisk styrning bör komplettera och stödja unionsstrategin för tillväxt och sysselsättning. Kopplingarna mellan de olika delarna bör inte medge undantag från stabilitets- och tillväxtpaktens bestämmelser.
- (11) Den förstärkta ekonomiska styrningen bör innebära att Europaparlamentet och de nationella parlamenten involveras i högre grad och i ett tidigare skede. Motparterna till Europaparlamentet inom ramen för denna dialog är visserligen de berörda unionsinstitutionerna och deras representanter, men Europaparlamentets ansvariga utskott får erbjuda en medlemsstat som är föremål för rådets rekommendation enligt artikel 6.2 eller 10.2 en möjlighet att delta i en diskussion. Medlemsstaternas deltagande i en sådan diskussion är frivilligt.
- (12) Kommissionen bör få en starkare roll i det förstärkta övervakningsförfarandet när det gäller bedömningar som är specifika för varje medlemsstat, övervakning, uppdrag på plats, rekommendationer och varningar.
- (13) Stabilitets- och konvergensprogrammen och de nationella reformprogrammen bör utformas så att de är samstämda med varandra och tidpunkterna för deras inlämnande bör harmoniseras. Dessa program bör läggas fram för rådet och för kommissionen. De bör offentliggöras.
- (14) Inom ramen för den europeiska planeringsterminen börjar övervaknings- och samordningscykeln tidigt under året med en horisontell granskning, i vilken Europeiska rådet, på grundval av information från kommissionen och rådet, identifierar de viktigaste utmaningarna för unionen och euroområdet och lämnar strategiska riktlinjer för politiken. En diskussion bör också föras i Europaparlamentet i början av den årliga övervakningscykeln, i god tid innan diskussionerna inleds i Europeiska rådet. När de utarbetar sina stabilitets- och konvergensprogram och nationella reformprogram bör medlemsstaterna beakta de horisontella riktlinjerna från Europeiska rådet.
- (15) För att förstärka det nationella egenansvaret för stabilitets- och tillväxtpakten bör nationella budgetramar till fullo vara förenliga med målen för multilateral övervakning i unionen och i synnerhet med den europeiska planeringsterminen.
- (16) I linje med de rättsliga och politiska arrangemangen i de enskilda medlemsstaterna bör de nationella parlamenten vederbörligen involveras i den europeiska planeringsterminen och i utarbetandet av stabilitetsprogrammen, konvergensprogrammen och de nationella reformprogrammen i syfte att öka transparensen, egenansvaret samt ansvarigheten när det gäller de beslut som fattas. När detta är lämpligt, bör ekonomiska och finansiella kommittén, kommittén för ekonomisk politik, sysselsättningskommittén och kommittén för socialt skydd höras inom ramen för den europeiska planeringsterminen. Relevanta intressenter, särskilt arbetsmarknadens parter, bör involveras inom ramen för den europeiska planeringsterminen i de huvudsakliga politiska frågorna när detta är lämpligt, i enlighet med bestämmelserna i EUF-fördraget och nationella rättsliga och politiska arrangemang.
- (17) Genom att hålla fast vid det medelfristiga budgetmålet bör medlemsstaterna få en säkerhetsmarginal till gränsvärdet på 3 % av BNP så att de kan säkerställa hållbara offentliga finanser eller snabba framsteg mot hållbara finanser och samtidigt ha manöverutrymme i de offentliga finanserna, framför allt med hänsyn till behovet av offentliga investeringar. Det medelfristiga budgetmålet bör uppdateras regelbundet på grundval av gemensamt överenskomna metoder så att det på lämpligt sätt avspeglar riskerna för de offentliga finansernas explicita och implicita skulder i enlighet med målen för stabilitets- och tillväxtpakten.
- (18) Skyldigheten att uppnå och bibehålla det medelfristiga budgetmålet måste genomföras i praktiken genom fastställande av principer för anpassningsbanan för att uppnå det medelfristiga målet. Dessa principer bör bland annat säkra att oförutsedda inkomster, det vill säga inkomster utöver vad som normalt kan förväntas av ekonomisk tillväxt, används för att minska skulden.
- (19) Skyldigheten att uppnå och bibehålla det medelfristiga budgetmålet ska gälla alla medlemsstater.

- (20) Tillräckliga framsteg för att nå det medelfristiga budgetmålet bör utvärderas på grundval av en samlad bedömning med det strukturella saldoto som utgångspunkt, inbegripet en analys av utgifterna efter diskretionära åtgärder på inkomstsidan. I detta avseende bör, så länge det medelfristiga budgetmålet inte är uppnått, de offentliga utgifternas ökningstakt under normala omständigheter inte överstiga ett referensvärde för potentiell BNP-tillväxt på medellång sikt och ökningarna därutöver bör uppvägas genom diskretionära ökningarna av de offentliga inkomsterna och diskretionära minskningar av utgifterna. Referensvärdet för potentiell BNP-tillväxt på medellång sikt bör beräknas enligt en gemensamt överenskommen metod. Kommissionen bör offentliggöra beräkningsmetoden för dessa prognoser och det resulterande referensvärdet för potentiell BNP-tillväxt på medellång sikt. De potentiellt mycket stora variationerna i investeringsutgifterna bör beaktas, i synnerhet när det gäller små medlemsstater.
- (21) För medlemsstater som har en skuldnivå som överstiger 60 % av BNP eller som står inför betydande risker när det gäller den totala hållbara skuldsättningen bör det krävas en snabbare anpassningsbana för att uppnå det medelfristiga budgetmålet.
- (22) Ett tillfälligt avsteg från anpassningsbanan mot det medelfristiga budgetmålet bör tillåtas, för att främja en ekonomisk återhämtning, när det föranleds av en ovanlig händelse utanför den berörda medlemsstatens kontroll som har stor inverkan på den offentliga sektorns finansiella ställning eller om det föranleds av en allvarlig konjunkturedgång för euroområdet eller unionen som helhet, förutsatt att detta inte äventyrar den finanspolitiska hållbarheten på medellång sikt. Genomförandet av större strukturreformer bör också beaktas när tillfälliga avvikelser medges från det medelfristiga budgetmålet eller den anpassning som är lämplig för att uppnå detta, på villkor att det fortfarande finns en säkerhetsmarginal för referensvärdet för underskottet. Härvid bör särskild uppmärksamhet ägnas åt reformer av pensionssystemen, varvid avvikelserna bör avspegla den direkta merkostnaden för överföringen av intäkter från den offentligt förvaltade till den fullt ut finansierade pelaren. De åtgärder som vidtas för att föra över medel från den fullt ut finansierade pelaren tillbaka till den offentligt förvaltade pelaren bör anses utgöra engångsåtgärder och tillfälliga åtgärder och således inte tas med i det strukturella saldoto som används vid bedömningen av framstegen för att nå det medelfristiga budgetmålet.
- (23) Vid betydande avvikelser från anpassningsbanan mot det medelfristiga budgetmålet bör kommissionen rikta en varning till den berörda medlemsstaten, som inom en månad ska följas av en situationsanalys från rådet och en rekommendation om nödvändiga korrigerande åtgärder. Rekommendationen bör ange en tidsfrist på högst fem månader för att komma till rätta med avvikelserna. Den berörda medlemsstaten bör rapportera till rådet om de åtgärder som vidtagits. Om den berörda medlemsstaten underlåter att vidta lämpliga åtgärder inom den tidsfrist som fastställts av rådet, bör rådet anta ett beslut där det fastställs att inga effektiva åtgärder har vidtagits och rapportera till Europeiska rådet. Det är viktigt att i tid fastställa om en medlemsstat underlåtit att vidta lämpliga åtgärder, särskilt i situationer då denna underlåtenhet kvarstår. Kommissionen bör kunna rekommendera rådet att anta reviderade rekommendationer. Kommissionen bör, i förekommande fall, kunna uppmana Europeiska centralbanken att delta i ett övervakningsuppdrag om uppdraget berör medlemsstater som ingår i euroområdet och medlemsstater som deltar i avtalet av den 16 mars 2006 mellan Europeiska centralbanken och de nationella centralbankerna i medlemsstaterna utanför euroområdet avseende operativa förfaranden för en växelkursmekanism under etapp tre av den ekonomiska och monetära unionen⁽¹⁾ (ERM2). Kommissionen bör rapportera till rådet om resultatet av uppdraget och bör vid behov kunna besluta att offentliggöra resultatet.
- (24) Rådet bör ges befogenhet att anta enskilda beslut som fastställer bristande efterlevnad av de rekommendationer som antagits av rådet på grundval av artikel 121.4 i EUF-fördraget, i vilka det fastställs policyåtgärder för det fall en medlemsstat gör betydande avsteg från anpassningsbanan mot det medelfristiga budgetmålet. Dessa enskilda beslut är en del av den samordning av medlemsstaternas ekonomiska politik som sker inom rådet enligt artikel 121.1 i EUF-fördraget, och utgör därmed en integrerad uppföljning av de nämnda rekommendationerna som rådet antagit i enlighet med artikel 121.4 i EUF-fördraget. Upphävandet av rösträtten för rådsmedlemmar som företräder medlemsstater som inte har euron som valuta, med avseende på rådets antagande av ett beslut om icke efterlevnad av rekommendationer riktade till en medlemsstat som har euron som valuta, med stöd av artikel 121.4 i EUF-fördraget, är en direkt följd av att sådana beslut är integrerad uppföljning av den rekommendationen och en följd av bestämmelserna i artikel 139.4 i EUF-fördraget, enligt vilka endast de medlemsstater som har euron som valuta har rätt att rösta om sådana rekommendationer.
- (25) För att säkerställa att de medlemsstater som har euron som valuta uppfyller kraven i unionens regelverk för budgetövervakning bör en särskild kontrollmekanism inrättas på grundval av artikel 136 i EUF-fördraget för fall av betydande avvikelser från anpassningsbanan för att uppnå det medelfristiga budgetmålet.

(1) EUT C 73, 25.3.2006, s. 21.

- (26) Hänvisningarna i förordning (EG) nr 1466/97 bör ta hänsyn till den nya artikelnumreringen i EUF-fördraget.
- (27) Förordning (EG) nr 1466/97 bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EG) nr 1466/97 ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 1 ska ersättas med följande:

”Artikel 1

I denna förordning föreskrivs regler för innehåll, framläggande, granskning och övervakning av stabilitets- och konvergensprogram som en del i den multilaterala övervakning som rådet och kommissionen genomför för att på ett tidigt stadium förhindra att ett alltför stort underskott uppstår i den offentliga sektorns finanser och för att främja övervakningen och samordningen av den ekonomiska politiken, och därigenom främja uppnåendet av unionens mål för tillväxt och sysselsättning.”

2. Artikel 2 ska ersättas med följande:

”Artikel 2

I denna förordning avses med

- a) deltagande medlemsstater: medlemsstater som har euron som valuta,
- b) icke deltagande medlemsstater: medlemsstater som har en annan valuta än euron.”

3. Följande avsnitt ska införas:

”AVSNITT 1-A

EUROPEISK PLANERINGSTERMIN FÖR SAMORDNING AV DEN EKONOMISKA POLITIKEN

Artikel 2-a

1. För att säkerställa en närmare samordning av den ekonomiska politiken och varaktig konvergens när det gäller medlemsstaternas ekonomiska resultat ska rådet genomföra en multilateral övervakning som en integrerad del av den europeiska planeringsterminen för samordning av den ekonomiska politiken i enlighet med de mål och krav som fastställts i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget).

2. Den europeiska planeringsterminen ska omfatta

- a) utarbetande och övervakning av genomförandet av de allmänna riktlinjerna för medlemsstaternas och unionens ekonomiska politik (allmänna riktlinjer för den ekonomiska politiken) i enlighet med artikel 121.2 i EUF-fördraget,

- b) utarbetande och granskning av genomförandet av de riktlinjer för sysselsättningen som medlemsstaterna måste beakta i enlighet med artikel 148.2 i EUF-fördraget (riktlinjerna för sysselsättningen),

- c) framläggande och bedömning av medlemsstaternas stabilitets- eller konvergensprogram enligt denna förordning,

- d) framläggande och bedömning av medlemsstaternas nationella reformprogram, till stöd för unionens strategi för tillväxt och sysselsättning och som har utarbetats i enlighet med riktlinjerna i leden a och b och med de allmänna riktlinjer för medlemsstaterna som kommissionen och Europeiska rådet utfärdade i början av den årliga övervakningscykeln,

- e) övervakning för att förebygga och korrigera makroekonomiska obalanser enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1176/2011 av den 16 november 2011 om förebyggande och korrigering av makroekonomiska obalanser (*).

3. För att i god tid tillhandahålla integrerad politisk rådgivning om planerad makrofinansuell och makrostrukturell politik, ska rådet i regel under den europeiska planeringsterminen, efter en bedömning av dessa program på grundval av rekommendationer från kommissionen, lämna riktlinjer till medlemsstaterna med full tillämpning av de rättsliga instrument som tillhandahålls enligt artiklarna 121 och 148 i EUF-fördraget och denna förordning samt förordning (EU) nr 1176/2011.

Medlemsstaterna ska ta vederbörlig hänsyn till de riktlinjer som lämnats till dem när de utarbetar sin ekonomiska politik samt sysselsättnings- och budgetpolitik, innan de fattar viktiga beslut om sina nationella budgetar för de kommande åren. Kommissionen ska övervaka framstegen.

Om en medlemsstat inte handlar i överensstämmelse med de riktlinjer som lämnats, kan detta leda till

- a) ytterligare rekommendationer om att vidta särskilda åtgärder,
- b) en varning från kommissionen enligt artikel 121.4 i EUF-fördraget,
- c) åtgärder enligt denna förordning, förordning (EG) nr 1467/97 eller förordning (EU) nr 1176/2011.

Genomförandet av åtgärderna ska omfattas av skärpt övervakning från kommissionens sida och kan inbegripa övervakningsuppdrag enligt artikel -11 i denna förordning.

4. Europaparlamentet ska vederbörligen involveras i den europeiska planeringsterminen i syfte att öka transparensen, egenansvaret samt ansvarigheten när det gäller de beslut som fattas, framför allt genom den ekonomiska dialog som genomförs i enlighet med artikel 2-ab i denna förordning. Ekonomiska och finansiella kommittén, kommittén för ekonomisk politik, sysselsättningskommittén och kommittén för socialt skydd ska, när detta är lämpligt, höras inom ramen för den europeiska planeringsterminen. Relevanta intressenter, särskilt arbetsmarknadens parter, ska involveras inom ramen för den europeiska planeringsterminen i de huvudsakliga politiska frågorna när detta är lämpligt, i enlighet med bestämmelserna i EUF-fördraget och nationella rättsliga och politiska arrangemang.

Rådets ordförande, och kommissionen i enlighet med artikel 121 i EUF-fördraget, samt i förekommande fall Eurogruppens ordförande, ska en gång per år rapportera till Europaparlamentet och till Europeiska rådet om resultatet av den multilaterala övervakningen. Dessa rapporter bör vara en del av den ekonomiska dialog som avses i artikel 2-ab i denna förordning.

(*) EUT L 306, 23.11.2011, s. 25.”

4. Följande avsnitt ska införas:

”AVSNITT 1-AA

EKONOMISK DIALOG

Artikel 2-ab

1. För att stärka dialogen mellan unionens institutioner, särskilt Europaparlamentet, rådet och kommissionen, och för att säkerställa ökad transparens och ansvarighet, får Europaparlamentets ansvariga utskott uppmana rådets ordförande, kommissionen och, i förekommande fall, Europeiska rådets ordförande eller Eurogruppens ordförande att i utskottet diskutera

- a) information som rådet lämnat till utskottet om de allmänna riktlinjerna för den ekonomiska politiken enligt artikel 121.2 i EUF-fördraget,
- b) allmänna riktlinjer som kommissionen utfärdat till medlemsstaterna i början av den årliga övervakningscykeln,
- c) alla slutsatser som dragits av Europeiska rådet om riktlinjer för den ekonomiska politiken inom ramen för den europeiska planeringsterminen,
- d) resultatet av multilateral övervakning som genomförts enligt denna förordning,
- e) alla slutsatser som dragits av Europeiska rådet om riktlinjerna för och resultatet av den multilaterala övervakningen,
- f) alla översyner av genomförandet av den multilaterala övervakningen i slutet av den europeiska planeringsterminen,

g) rekommendationer som rådet har lämnat till medlemsstaterna i enlighet med artikel 121.4 i EUF-fördraget i händelse av betydande avvikelser och den rapport som rådet förelagt Europeiska rådet, enligt artiklarna 6.2 och 10.2 i denna förordning.

2. Rådet förväntas i regel följa kommissionens rekommendationer och förslag eller förklara sin ståndpunkt offentligt.

3. Europaparlamentets ansvariga utskott får erbjuda en medlemsstat som är föremål för rådets rekommendation enligt artiklarna 6.2 eller 10.2 tillfälle att delta i en diskussion.

4. Rådet och kommissionen ska regelbundet informera Europaparlamentet om tillämpningen av denna förordning.”

5. Artikel 2a ska ersättas med följande:

”Artikel 2a

Varje medlemsstat ska ha ett differentierat medelfristigt mål för sina offentliga finanser. Dessa landsspecifika medelfristiga budgetmål får avvika från kravet på offentliga finanser som ligger nära balans eller visar ett överskott, samtidigt som de tillhandahåller en säkerhetsmarginal med avseende på referensvärdet på 3 % av BNP för underskott i den offentliga sektorns finanser. Det medelfristiga budgetmålet ska säkerställa de offentliga finansernas hållbarhet eller snabba framsteg mot sådan hållbarhet samtidigt som det ska ge budgetmässigt handlingsutrymme, särskilt med tanke på behovet av offentliga investeringar.

Med beaktande av dessa faktorer ska de landsspecifika medelfristiga budgetmålen för deltagande medlemsstater och för medlemsstater som deltar i ERM2 specificeras inom ett fastställt intervall mellan -1 % av BNP och balans eller i överskott om man tar hänsyn till konjunktursvängningar och bortser från engångsåtgärder och tillfälliga åtgärder.

Det medelfristiga budgetmålet ska revideras vart tredje år. En medlemsstats medelfristiga budgetmål får revideras ytterligare om en strukturreform genomförs som i hög grad inverkar på de offentliga finansernas hållbarhet.

lakttagandet av det medelfristiga budgetmålet ska ingå i de nationella medelfristiga budgetramarna i enlighet med kapitel IV i rådets direktiv 2011/85/EU av den 8 november 2011 om krav på medlemsstaternas budgetramar (*).

(*) EUT L 306, 23.11.2011, s. 41”.

6. Artikel 3 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

"1. Varje deltagande medlemsstat ska till rådet och till kommissionen lämna den information som är nödvändig för den regelbundna multilaterala övervakningen enligt artikel 121 i EUF-fördraget genom ett stabilitetsprogram som skapar förutsättningar för hållbara offentliga finanser som bidrar till prisstabilitet, stark hållbar tillväxt och skapande av sysselsättning."

b) I punkt 2 ska leden a, b och c ersättas med följande:

"a) Det medelfristiga budgetmålet och anpassningsbanan mot det målet när det gäller saldot i de offentliga finanserna i procent av BNP, den förväntade utvecklingen av den offentliga sektorns skuldkvot, de offentliga utgifternas planerade ökningstakt, inbegripet den motsvarande tilldelningen för fasta bruttoinvesteringar, särskilt med beaktande av villkoren och kriterierna för att fastställa utgiftsökningstakten enligt artikel 5.1, de offentliga inkomsternas planerade ökningstakt med oförändrad politik och en kvantifiering av planerade diskretionära åtgärder på inkomstsidan.

aa) Information om implicita åtaganden relaterade till åldrandet samt ansvarsförbindelser, såsom offentliga garantier, med potentiellt stor inverkan på den offentliga budgeten.

ab) Information om stabilitetsprogrammets förenlighet med de allmänna riktlinjerna för den ekonomiska politiken och det nationella reformprogrammet.

b) De huvudsakliga antagandena om den förväntade ekonomiska utvecklingen och viktiga ekonomiska variabler som är relevanta för förverkligandet av stabilitetsprogrammet, såsom utgifterna för offentliga investeringar, real BNP-tillväxt, sysselsättning och inflation.

c) En kvantitativ bedömning av budgetåtgärder och andra ekonomisk-politiska åtgärder som vidtas eller planeras för att uppnå stabilitetsprogrammets mål, inbegripet en kostnads-nyttoanalys av större strukturreformer som har direkta långsiktiga positiva budgeteffekter, bland annat genom att öka den potentiella hållbara tillväxten."

c) Följande punkt ska införas:

"2a. Stabilitetsprogrammet ska baseras på det mest sannolika makrofinansiella scenariot eller på ett försiktigare scenario. De makroekonomiska prognoserna och budgetprognoserna ska jämföras med kommissionens senast uppdaterade prognoser, samt med andra oberoende myndigheters prognoser när så är lämpligt.

Betydande skillnader mellan det valda makrofinansiella scenariot och kommissionens prognos ska förklaras, särskilt om nivån eller ökningstakten för externa antaganden på ett betydande sätt avviker från värdena i kommissionens prognoser.

Den exakta arten av informationen i punkt 2 a, aa, b, c och d ska fastställas i ett harmoniserat regelverk som ska upprättas av kommissionen i samarbete med medlemsstaterna."

d) Punkt 3 ska ersättas med följande:

"3. Information om utvecklingen av saldot i de offentliga finanserna och skuldkvoten, de offentliga utgifternas ökningstakt, de offentliga inkomsternas planerade ökningstakt med oförändrad politik, planerade diskretionära åtgärder på inkomstsidan, korrekt kvantifierade, och de huvudsakliga ekonomiska antaganden som nämns i punkt 2 a och b ska lämnas årsvis och omfatta innevarande år, föregående år och minst de tre kommande åren.

4. Varje program ska innehålla information om dess ställning inom ramen för nationella förfaranden, särskilt huruvida programmet har lagts fram för det nationella parlamentet och huruvida det nationella parlamentet har haft möjlighet att diskutera rådets yttrande till det tidigare programmet eller, i förekommande fall, en eventuell rekommendation eller varning, samt huruvida programmet har erhållit ett parlamentariskt godkännande."

7. Artikel 4 ska ersättas med följande:

"Artikel 4

1. Stabilitetsprogrammen ska läggas fram årligen i april, helst före mitten av april och senast den 30 april.

2. Medlemsstaterna ska offentliggöra sina stabilitetsprogram."

8. Artikel 5 ska ersättas med följande:

"Artikel 5

1. Rådet ska, på grundval av de bedömningar som gjorts av kommissionen och Ekonomiska och finansiella kommittén, inom ramen för den multilaterala övervakningen enligt artikel 121 i EUF-fördraget granska de medelfristiga budgetmål som de berörda medlemsstaterna har lagt fram i sina stabilitetsprogram, bedöma om de ekonomiska antaganden som programmet bygger på är realistiska, om anpassningsbanan för att uppnå det medelfristiga budgetmålet är lämplig, inbegripet en bedömning av den därmed sammanhängande utvecklingen av skuldkvoten, och om de vidtagna eller föreslagna åtgärderna för att följa anpassningsbanan är tillräckliga för att det medelfristiga målet ska kunna uppnås under cykeln.

När rådet och kommissionen bedömer anpassningsbanan för att uppnå det medelfristiga budgetmålet ska de, utan att räkna effekterna av engångsåtgärder och andra tillfälliga åtgärder, undersöka om den berörda medlemsstaten genomför en lämplig årlig förbättring av sitt konjunkturrensade saldo som krävs för att den ska uppnå sitt medelfristiga budgetmål, med 0,5 % av BNP som riktmärke. För medlemsstater som har en skuldnivå som överstiger 60 % av BNP eller som står inför betydande risker när det gäller den totala hållbara skuldsättningen, ska rådet och kommissionen undersöka om den årliga förbättringen av det konjunkturrensade budgetsaldot, utan att räkna effekterna av engångsåtgärder och andra tillfälliga åtgärder, överstiger 0,5 % av BNP. Rådet och kommissionen ska ta hänsyn till om en större anpassning görs i goda ekonomiska tider, medan anpassningen kan vara mer begränsad i dåliga ekonomiska tider. I synnerhet ska oförutsedda och uteblivna inkomster beaktas.

Tillräckliga framsteg för att uppnå det medelfristiga budgetmålet ska utvärderas på grundval av en samlad bedömning med det strukturella saldot som utgångspunkt, inbegripet en analys av nettoutgifterna efter diskretionära åtgärder på inkomstsidan. I detta syfte ska rådet och kommissionen bedöma huruvida de offentliga utgifternas ökningstakt och effekterna av åtgärder som vidtas eller planeras på inkomstsidan ligger i linje med följande villkor:

- a) För medlemsstater som har uppnått det medelfristiga budgetmålet får den årliga utgiftsökningstakten inte överstiga ett referensvärde för potentiell BNP-tillväxt på medellång sikt, såvida den överskjutande delen inte uppvägs genom diskretionära åtgärder på inkomstsidan.
- b) För medlemsstater som ännu inte har uppnått det medelfristiga budgetmålet får den årliga utgiftsökningstakten inte överstiga en nivå som ligger under ett referensvärde för potentiell BNP-tillväxt på medellång sikt, såvida den överskjutande delen inte uppvägs av diskretionära åtgärder på inkomstsidan. Vid fastställandet av med hur mycket utgiftsökningstakten får understiga ett referensvärde för potentiell BNP-tillväxt på medellång sikt ska det säkerställas att en lämplig anpassning mot det medelfristiga budgetmålet uppnås.
- c) För medlemsstater som ännu inte har uppnått det medelfristiga budgetmålet ska diskretionära minskningar av offentliga inkomstposter uppvägas antingen av utgiftsminskningar eller av diskretionära ökning i andra offentliga inkomstposter, eller av båda delarna.

De aggregerade utgifterna ska inte inbegripa ränteutgifter, utgifter för unionsprogram som motsvaras fullt ut av inkomster från unionsmedel eller icke-diskretionära förändringar i utgifterna för arbetslöshetsersättning.

Den utgiftsökning som överskrider referensvärdet på medellång sikt ska inte räknas som en överträdelse av riktmärket i den mån den uppvägs fullt ut av inkomstökningar som fastställts genom lagstiftning.

Referensvärdet för potentiell BNP-tillväxt på medellång sikt ska fastställas med utgångspunkt i framåtblickande prognoser och retroaktiva uppskattningar. Prognoserna ska uppdateras regelbundet. Kommissionen ska offentliggöra beräkningsmetoden för dessa prognoser och det resulterande referensvärdet för potentiell BNP-tillväxt på medellång sikt.

När anpassningsbanan för att uppnå det medelfristiga budgetmålet fastställs för medlemsstater som ännu inte har uppnått detta mål, och i syfte att tillåta en tillfällig avvikelser från detta mål för medlemsstater som redan har uppnått det, förutsatt att det fortfarande finns en lämplig säkerhetsmarginal i förhållande till referensvärdet för underskottet och att de offentliga finanserna förväntas återgå till det medelfristiga budgetmålet inom programperioden, ska rådet och kommissionen beakta genomförandet av större strukturreformer som har direkta långsiktiga positiva budgeteffekter, bland annat genom att öka den potentiella hållbara tillväxten, och därmed även har en kontrollerbar effekt på den långsiktiga hållbarheten i de offentliga finanserna.

Särskild uppmärksamhet ska ägnas pensionsreformer genom vilka man inför ett system med flera pelare, av vilka en ska vara en obligatorisk, fullt ut finansierad pelare. Medlemsstater som genomför sådana reformer ska tillåtas avvika från anpassningsbanan mot det medelfristiga budgetmålet eller från själva målet, varvid avvikelserna ska avspegla beloppet för de direkta merkostnaderna för reformens inverkan på saldot i de offentliga finanserna, förutsatt att det fortfarande finns en lämplig säkerhetsmarginal i förhållande till referensvärdet för underskottet.

Rådet och kommissionen ska även granska huruvida stabilitetsprogrammet underlättar uppnåendet av en varaktig och verklig konvergens inom euroområdet och en närmare samordning av den ekonomiska politiken och om den berörda medlemsstatens ekonomiska politik är förenlig med medlemsstaternas och unionens allmänna riktlinjer för den ekonomiska politiken och riktlinjerna för sysselsättningspolitiken.

I händelse av en ovanlig händelse utanför den berörda medlemsstatens kontroll som har stor inverkan på den offentliga sektorns finansiella ställning eller i perioder av allvarliga konjunkturedgångar för euroområdet eller unionen som helhet kan medlemsstaterna tillfälligt tillåtas avvika från anpassningsbanan för att nå det medelfristiga budgetmål som avses i tredje stycket, förutsatt att detta inte äventyrar den finanspolitiska hållbarheten på medellång sikt.

2. Rådet och kommissionen ska granska stabilitetsprogrammet inom högst tre månader från det att det har lagts fram. Rådet ska, på rekommendation av kommissionen och efter att ha hört Ekonomiska och finansiella kommittén, om nödvändigt anta ett yttrande om programmet. Om rådet, i enlighet med artikel 121 i EUF-fördraget, anser att målen för och innehållet i programmet bör skärpas med särskild hänvisning till anpassningsbanan för att nå det medelfristiga budgetmålet, ska rådet i sitt yttrande uppmana den berörda medlemsstaten att anpassa sitt program.”
9. Artikel 6 ska ersättas med följande:

”Artikel 6

1. Rådet och kommissionen ska inom ramen för den multilaterala övervakningen enligt artikel 121.3 i EUF-fördraget övervaka genomförandet av stabilitetsprogrammen på grundval av information som lämnas av de deltagande medlemsstaterna och bedömningar som görs av kommissionen och Ekonomiska och finansiella kommittén särskilt för att identifiera betydande faktiska eller förväntade avvikelser i de offentliga finanserna från det medelfristiga budgetmålet eller den anpassningsbana som är lämplig för att uppnå detta.

2. Vid konstaterad betydande avvikelse från anpassningsbanan för att uppnå det medelfristiga budgetmål som avses i artikel 5.1 tredje stycket i denna förordning, och för att förhindra att ett alltför stort underskott uppstår, ska kommissionen rikta en varning till den berörda medlemsstaten i enlighet med artikel 121.4 i EUF-fördraget.

Rådet ska inom en månad från antagandet av den varning som avses i första stycket analysera situationen och anta en rekommendation om nödvändiga politiska åtgärder på grundval av en rekommendation från kommissionen enligt artikel 121.4 i EUF-fördraget. I rekommendationen ska en tidsfrist på högst fem månader fastställas för att komma till rätta med avvikelsen. Tidsfristen ska minskas till tre månader om kommissionen i sin varning anser att situationen är särskilt allvarig och kräver omedelbara åtgärder. Rådet ska på förslag av kommissionen offentliggöra sin rekommendation.

Inom den tidsfrist som rådet fastställt i rekommendationen enligt artikel 121.4 i EUF-fördraget ska den berörda medlemsstaten rapportera till rådet om åtgärder som vidtagits med anledning av rekommendationen.

Om den berörda medlemsstaten underlåter att vidta lämpliga åtgärder inom den tidsfrist som fastställts i rådets rekommendation enligt andra stycket, ska kommissionen omedelbart rekommendera rådet att med kvalificerad majoritet anta ett beslut där det fastställs att effektiva åtgärder inte har vidtagits. Samtidigt får kommissionen

rekommendera rådet att anta en reviderad rekommendation enligt artikel 121.4 i EUF-fördraget om nödvändiga politiska åtgärder.

Om rådet inte, på rekommendation av kommissionen, antar beslutet där det fastställs att effektiva åtgärder inte har vidtagits, och den berörda medlemsstaten fortsatt underlåter att vidta lämpliga åtgärder, ska kommissionen en månad efter sin tidigare rekommendation rekommendera rådet att anta det beslut som fastställer att effektiva åtgärder inte har vidtagits. Beslutet ska anses vara antaget av rådet, om inte rådet med enkel majoritet beslutar att förkasta rekommendationen inom tio dagar från det att kommissionen har antagit den. Samtidigt får kommissionen rekommendera rådet att anta en reviderad rekommendation enligt artikel 121.4 i EUF-fördraget om nödvändiga politiska åtgärder.

När beslutet om icke efterlevnad som avses i fjärde och femte stycket fattas, ska endast de rådsmedlemmar rösta som företräder deltagande medlemsstater, och rådet ska agera utan att beakta rösterna från den medlem av rådet som företräder den berörda medlemsstaten.

Rådet ska lägga fram en formell rapport till Europeiska rådet om de beslut som fattats.

3. En avvikelse från det medelfristiga budgetmålet eller från den anpassningsbana som är lämplig för att uppnå detta ska utvärderas på grundval av en samlad bedömning med det strukturella saldoto utgångspunkt, inbegripet en analys av nettoutgifterna efter diskretionära åtgärder på inkomstsidan, enligt artikel 5.1.

Följande kriterier ska särskilt ingå i bedömningen av om en avvikelse är betydande:

- För en medlemsstat som inte har uppnått det medelfristiga budgetmålet, vid bedömningen av förändringen i det strukturella saldoto, huruvida avvikelsen uppgår till minst 0,5 % av BNP under ett enda år eller till i genomsnitt minst 0,25 % av BNP per år under två år i rad.
- Vid bedömningen av utgiftsutvecklingen efter diskretionära åtgärder på inkomstsidan, huruvida den samlade effekten av avvikelsen på saldoto i den offentliga sektorns finanser uppgår till minst 0,5 % av BNP under ett enda år eller sammantaget under två år i rad.

En avvikelse när det gäller utgiftsutvecklingen ska inte anses vara betydande om den berörda medlemsstaten har överträffat sitt medelfristiga budgetmål, varvid hänsyn ska tas till möjligheten till betydande oförutsedda inkomster och till om de budgetplaner som läggs fram i stabilitetsprogrammet inte äventyrar det målet under programmets löptid.

På motsvarande sätt får en avvikelse lämnas utan avseende när den föranleds av en ovanlig händelse utanför den berörda medlemsstatens kontroll som har stor inverkan på den offentliga sektorns finansiella ställning eller vid allvarliga konjunktur nedgångar för euroområdet eller unionen som helhet, förutsatt att detta inte äventyrar den finanspolitiska hållbarheten på medellång sikt."

10. Artikel 7 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

"1. Varje icke deltagande medlemsstat ska till rådet och till kommissionen lämna den information som är nödvändig för den regelbundna multilaterala övervakningen enligt artikel 121 i EUF-fördraget i form av ett konvergensprogram som lägger en väsentlig grund för hållbara offentliga finanser som bidrar till prisstabilitet, stark hållbar tillväxt och skapande av sysselsättning."

b) I punkt 2 ska leden a, b och c ersättas med följande:

"a) Det medelfristiga budgetmålet och anpassningsbanan mot detta mål när det gäller saldot i de offentliga finanserna i procent av BNP, den förväntade utvecklingen av den offentliga sektorns skuldkvot, de offentliga utgifternas planerade ökningstakt, inbegripet den motsvarande tilldelningen för fasta bruttoinvesteringar, särskilt med beaktande av villkoren och kriterierna för att fastställa utgiftsökningsstakten enligt artikel 9.1, de offentliga inkomsternas planerade ökningstakt med oförändrad politik och en kvantifiering av planerade diskretionära åtgärder på inkomstsidan, de medelfristiga penningpolitiska målen, hur dessa mål förhåller sig till pris- och växelkursstabilitet och till uppnåendet av varaktig konvergens.

aa) Information om implicita åtaganden relaterade till åldrandet samt ansvarsförbindelser, såsom offentliga garantier, med potentiellt stor inverkan på offentliga budgetar.

ab) Information om konvergensprogrammets förenlighet med de allmänna riktlinjerna för den ekonomiska politiken och det nationella reformprogrammet.

b) De huvudsakliga antagandena om den förväntade ekonomiska utvecklingen och viktiga ekonomiska variabler som är relevanta för förverkligandet av konvergensprogrammet, såsom utgifterna för offentliga investeringar, real BNP-tillväxt, sysselsättning och inflation.

c) En kvantitativ bedömning av budgetåtgärder och andra ekonomisk-politiska åtgärder som vidtas eller planeras för att uppnå programmets mål, inbegripet

en kostnads-nyttoanalys av större strukturreformer som har direkta långsiktiga positiva budgeteffekter, bland annat genom att öka den potentiella hållbara tillväxten."

c) Följande punkt ska införas:

"2a. Konvergensprogrammet ska baseras på det mest sannolika makrofinansiella scenariot eller på ett försiktigare scenario. De makroekonomiska prognoserna och budgetprognoserna ska jämföras med kommissionens senast uppdaterade prognoser och med andra oberoende myndigheters prognoser när så är lämpligt. Betydande skillnader mellan det valda makrofinansiella scenariot och kommissionens prognos ska förklaras, särskilt om nivån eller ökningstakten för externa antaganden på ett betydande sätt avviker från värdena i kommissionens prognoser.

Den exakta arten av informationen i punkt 2 a, aa, b, c och d ska fastställas i ett harmoniserat regelverk som ska upprättas av kommissionen i samarbete med medlemsstaterna."

d) Punkt 3 ska ersättas med följande:

"3. Information om utvecklingen av saldot i de offentliga finanserna och skuldkvoten, de offentliga utgifternas ökningstakt, de offentliga inkomsternas planerade ökningstakt med oförändrad politik, planerade diskretionära åtgärder på inkomstsidan, korrekt kvantifierade, och de huvudsakliga ekonomiska antaganden som anges i punkt 2 a och b ska lämnas årsvis och omfatta innevarande år, föregående år och minst de tre kommande åren.

4. Varje program ska innehålla information om dess ställning inom ramen för nationella förfaranden, särskilt huruvida programmet har lagts fram för det nationella parlamentet och huruvida det nationella parlamentet har haft möjlighet att diskutera rådets ståndpunkt till det tidigare programmet eller, i förekommande fall, en eventuell rekommendation eller varning, samt huruvida programmet har erhållit ett parlamentariskt godkännande."

11. Artikel 8 ska ersättas med följande:

"Artikel 8

1. Konvergensprogrammen ska läggas fram årligen i april, helst före mitten av april och senast den 30 april.

2. Medlemsstaterna ska offentliggöra sina konvergensprogram."

12. Artikel 9 ska ersättas med följande:

”Artikel 9

1. Rådet ska, på grundval av de bedömningar som gjorts av kommissionen och Ekonomiska och finansiella kommittén, inom ramen för den multilaterala övervakningen enligt artikel 121 i EUF-fördraget granska de medelfristiga budgetmål som de berörda medlemsstaterna har lagt fram i sina konvergensprogram, bedöma om de ekonomiska antaganden som programmet bygger på är realistiska, om anpassningsbanan för att uppnå det medelfristiga budgetmålet är lämplig, inbegripet en bedömning av den därmed sammanhängande utvecklingen av skuldkvoten, och om de vidtagna eller föreslagna åtgärderna för att följa anpassningsbanan är tillräckliga för att det medelfristiga budgetmålet ska kunna uppnås under cykeln, och för att uppnå varaktig konvergens.

Rådet och kommissionen ska i sin bedömning av anpassningsbanan mot det medelfristiga budgetmålet ta hänsyn till om en större anpassning görs under goda ekonomiska tider, medan anpassningen kan vara mer begränsad i dåliga ekonomiska tider. I synnerhet ska oförutsedda och utblivna inkomster beaktas. För medlemsstater som har en skuldnivå som överskrider 60 % av BNP eller som står inför betydande risker när det gäller den totala hållbara skuldsättningen, ska rådet och kommissionen undersöka huruvida den årliga förbättringen av det konjunktrensade saldot, utan att räkna effekterna av engångsåtgärder och andra tillfälliga åtgärder, överstiger 0,5 % av BNP. När det gäller medlemsstater som deltar i ERM2 ska rådet och kommissionen undersöka huruvida den berörda medlemsstaten genomför en lämplig årlig förbättring av sitt konjunktrensade saldo, utan att räkna effekterna av engångsåtgärder och andra tillfälliga åtgärder, som krävs för att dess medelfristiga budgetmål ska uppnås, med 0,5 % av BNP som riktmärke.

Tillräckliga framsteg för att uppnå det medelfristiga budgetmålet ska utvärderas på grundval av en samlad bedömning med det strukturella saldot som utgångspunkt, inbegripet en analys av nettoutgifterna efter diskretionära åtgärder på inkomstsidan. I detta syfte ska rådet och kommissionen bedöma huruvida de offentliga utgifternas ökningstakt och effekterna av åtgärder som vidtas eller planeras på inkomstsidan ligger i linje med följande villkor:

- a) För medlemsstater som har uppnått sitt medelfristiga budgetmål får den årliga utgiftsökningstakten inte överstiga ett referensvärde för potentiell BNP-tillväxt på medellång sikt, såvida den överskjutande delen inte uppvägs genom diskretionära åtgärder på inkomstsidan.
- b) För medlemsstater som ännu inte har uppnått det medelfristiga budgetmålet får den årliga utgiftsökningstakten inte överstiga en nivå som ligger under ett referensvärde för potentiell BNP-tillväxt på medellång sikt,

såvida den överskjutande delen inte uppvägs av diskretionära åtgärder på inkomstsidan. Vid fastställandet av med hur mycket utgiftsökningstakten får understiga ett referensvärde för potentiell BNP-tillväxt på medellång sikt ska det säkerställas att en lämplig anpassning mot det medelfristiga budgetmålet uppnås.

- c) För medlemsstater som ännu inte har uppnått det medelfristiga budgetmålet ska diskretionära minskningar av offentliga inkomstposter uppvägas antingen av utgiftsminskningar eller av diskretionära ökningar i andra offentliga inkomstposter, eller av bådadera.

De aggregerade utgifterna ska inte inbegripa ränteutgifter, utgifter för unionsprogram som motsvaras fullt ut av inkomster från unionsmedel eller icke-diskretionära förändringar i utgifterna för arbetslöshetsersättning.

Den utgiftsökning som överskrider referensvärdet på medellång sikt ska inte räknas som en överträdelse av riktmärket i den mån den uppvägs fullt ut av inkomstökningar som fastställs genom lagstiftning.

Referensvärdet för potentiell BNP-tillväxt på medellång sikt ska fastställas med utgångspunkt i framåtblickande prognoser och retroaktiva uppskattningar. Prognoserna ska uppdateras regelbundet. Kommissionen ska offentliggöra beräkningsmetoden för dessa prognoser och det resulterande referensvärdet för potentiell BNP-tillväxt på medellång sikt.

När anpassningsbanan för att uppnå det medelfristiga budgetmålet fastställs för medlemsstater som ännu inte har uppnått detta mål, och i syfte att tillåta en tillfällig avvikelser från detta mål för medlemsstater som redan har uppnått det, förutsatt att det fortfarande finns en lämplig säkerhetsmarginal i förhållande till referensvärdet för underskottet och att de offentliga finanserna förväntas återgå till det medelfristiga budgetmålet inom programperioden, ska rådet och kommissionen beakta genomförandet av större strukturreformer som har direkta långsiktiga positiva budgeteffekter, bland annat genom att öka den potentiella hållbara tillväxten, och därmed även har en kontrollerbar effekt på den långsiktiga hållbarheten i de offentliga finanserna.

Särskild uppmärksamhet ska ägnas pensionsreformer genom vilka man inför ett system med flera pelare, av vilka en ska vara en obligatorisk, fullt ut finansierad pelare. Medlemsstater som genomför sådana reformer ska tillåtas avvika från anpassningsbanan mot det medelfristiga budgetmålet eller från själva målet, varvid avvikelser ska avspegla beloppet för de direkta merkostnaderna för reformens inverkan på saldot i de offentliga finanserna, förutsatt att det fortfarande finns en lämplig säkerhetsmarginal i förhållande till referensvärdet för underskottet.

Rådet och kommissionen ska även granska huruvida konvergensprogrammet underlättar uppnåendet av en varaktig och verklig konvergens, och en närmare samordning av den ekonomiska politiken och huruvida den berörda medlemsstatens ekonomiska politik är förenlig med medlemsstaternas och unionens allmänna riktlinjer för den ekonomiska politiken och riktlinjerna för sysselsättningspolitiken. För medlemsstater som deltar i ERM2 ska rådet dessutom granska om konvergensprogrammet säkerställer ett friktionsfritt deltagande i växelkursmekanismen.

I händelse av en ovanlig händelse utanför den berörda medlemsstatens kontroll som har stor inverkan på den offentliga sektorns finansiella ställning eller i perioder av allvarliga konjunkturedgångar för euroområdet eller unionen som helhet, kan medlemsstaterna tillfälligt tillåtas avvika från anpassningsbanan för att nå det medelfristiga budgetmål som avses i tredje stycket, förutsatt att detta inte äventyrar den finanspolitiska hållbarheten på medellång sikt.

2. Rådet och kommissionen ska granska konvergensprogrammet inom högst tre månader från det att det har lagts fram. Rådet ska, på rekommendation av kommissionen och efter att ha hört Ekonomiska och finansiella kommittén, om nödvändigt anta ett yttrande om programmet. Om rådet, i enlighet med artikel 121 i EUF-fördraget, anser att målen för och innehållet i programmet bör skärpas med särskild hänvisning till anpassningsbanan för att nå det medelfristiga budgetmålet, ska rådet i sitt yttrande uppmana den berörda medlemsstaten att anpassa sitt program.”

13. Artikel 10 ska ersättas med följande:

”Artikel 10

1. Rådet och kommissionen ska inom ramen för den multilaterala övervakningen enligt artikel 121.3 i EUF-fördraget övervaka genomförandet av konvergensprogrammen på grundval av information som medlemsstater med undantag tillhandahåller och bedömningar som görs av kommissionen och Ekonomiska och finansiella kommittén, särskilt för att identifiera betydande faktiska eller förväntade avvikelser i de offentliga finanserna från det medelfristiga budgetmålet eller den anpassningsbana som är lämplig för att uppnå detta.

Dessutom skall rådet och kommissionen övervaka den ekonomiska politiken i icke deltagande medlemsstater mot bakgrund av konvergensprogrammets mål i syfte att säkerställa att deras politik är inriktad på stabilitet och således på att undvika avvikelser i växelkurserna från de reala jämviktsväxelkurserna och alltför stora fluktuationer i de nominella växelkurserna.

2. Vid konstaterad betydande avvikelse från anpassningsbanan för att uppnå det medelfristiga budgetmål som avses i artikel 9.1 tredje stycket i denna förordning, och för att

förhindra att ett alltför stort underskott uppstår, ska kommissionen rikta en varning till den berörda medlemsstaten i enlighet med artikel 121.4 i EUF-fördraget.

Rådet ska inom en månad från antagandet av den varning som avses i första stycket analysera situationen och anta en rekommendation om nödvändiga politiska åtgärder på grundval av en rekommendation från kommissionen enligt artikel 121.4 i EUF-fördraget. I rekommendationen ska en tidsfrist på högst fem månader fastställas för att komma till rätta med avvikelsen. Tidsfristen ska minskas till tre månader om kommissionen i sin varning anser att situationen är särskilt allvarlig och kräver omedelbara åtgärder. Rådet ska på förslag av kommissionen offentliggöra sin rekommendation.

Inom den tidsfrist som rådet fastställt i rekommendationen enligt artikel 121.4 i EUF-fördraget ska den berörda medlemsstaten rapportera till rådet om åtgärder som vidtagits med anledning av denna rekommendation.

Om den berörda medlemsstaten underlåter att vidta lämpliga åtgärder inom den tidsfrist som fastställts i rådets rekommendation enligt andra stycket, ska kommissionen omedelbart rekommendera rådet att med kvalificerad majoritet anta ett beslut där det fastställs att effektiva åtgärder inte har vidtagits. Samtidigt får kommissionen rekommendera rådet att anta en reviderad rekommendation enligt artikel 121.4 i EUF-fördraget om nödvändiga politiska åtgärder.

Om rådet inte, på rekommendation av kommissionen, antar beslutet där det fastställs att effektiva åtgärder inte har vidtagits, och den berörda medlemsstaten fortsatt underlåter att vidta lämpliga åtgärder, ska kommissionen en månad efter sin tidigare rekommendation rekommendera rådet att anta det beslut som fastställer att effektiva åtgärder inte har vidtagits. Beslutet ska anses vara antaget av rådet, om inte rådet med enkel majoritet beslutar att förkasta rekommendationen inom tio dagar från det att kommissionen har antagit den. Samtidigt får kommissionen rekommendera rådet att anta en reviderad rekommendation enligt artikel 121.4 i EUF-fördraget om nödvändiga politiska åtgärder.

När beslutet om icke efterlevnad som avses i fjärde och femte stycket fattas ska rådet agera utan att beakta rösterna från den medlem av rådet som företräder den berörda medlemsstaten.

Rådet ska lägga fram en formell rapport till Europeiska rådet om de beslut som fattats.

3. En avvikelse från det medelfristiga budgetmålet eller från den anpassningsbana som är lämplig för att uppnå detta ska utvärderas på grundval av en samlad bedömning med det strukturella saldoto utgångspunkt, inbegripet en analys av nettoutgifterna efter diskretionära åtgärder på inkomstsidan, enligt artikel 9.1.

Följande kriterier ska särskilt ingå i bedömningen av om en avvikelse är betydande:

- a) För en medlemsstat som inte har uppnått det medelfristiga budgetmålet, vid bedömningen av förändringen i det strukturella saldot, huruvida avvikelserna uppgår till minst 0,5 % av BNP under ett enda år eller till minst 0,25 % av BNP i genomsnitt per år under två år i rad.
- b) Vid bedömningen av utgiftsutvecklingen efter diskretionära åtgärder på inkomstsidan, huruvida den samlade effekten av avvikelserna på saldot i den offentliga sektorns finanser uppgår till minst 0,5 % av BNP under ett enda år eller sammantaget under två år i rad.

En avvikelse när det gäller utgiftsutvecklingen ska inte anses vara betydande om den berörda medlemsstaten har överträffat sitt medelfristiga budgetmål, varvid hänsyn ska tas till möjligheten till betydande oförutsedda inkomster och till om de budgetplaner som läggs fram i konvergensprogrammet inte äventyrar det målet under programmets löptid.

På motsvarande sätt får en avvikelse lämnas utan avseende när den föranleds av en ovanlig händelse utanför den berörda medlemsstatens kontroll som har stor inverkan på den offentliga sektorns finansiella ställning eller vid allvarliga konjunkturedgångar för euroområdet eller unionen som helhet, förutsatt att detta inte äventyrar den finanspolitiska hållbarheten på medellång sikt."

14. Följande avsnitt ska införas:

"AVSNITT 3A

PRINCIPEN OM STATISTISKT OBEROENDE

Artikel 10a

För att säkerställa att den multilaterala tillsynen baseras på sund och oberoende statistik ska medlemsstaterna säkerställa de nationella statistikmyndigheternas yrkesmässiga oberoende, vilket ska överensstämma med uppförandekoden för europeisk statistik som återfinns i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 223/2009 av den 11 mars 2009 om europeisk statistik (*). Följande krav ska åtminstone uppfyllas:

- a) Transparenta förfaranden för rekrytering och avskedanden som måste baseras endast på yrkesmässiga kriterier.
- b) Budgetanslag som måste tilldelas på årlig eller flerårig grund.

- c) Datum för offentliggörandet av viktiga statistiska uppgifter som måste fastställas med god framförhållning.

(*) EUT L 87, 31.3.2009, s. 164."

15. Följande artikel ska införas:

"Artikel -11

1. Kommissionen ska se till att det förs en ständig dialog med medlemsstaternas berörda myndigheter i enlighet med målen i denna förordning. Kommissionen ska i detta syfte framför allt utföra uppdrag för att bedöma den ekonomiska situationen i medlemsstaten och fastställa eventuella risker och svårigheter när det gäller att uppfylla målen i denna förordning.

2. Kommissionen får utföra utökade övervakningsuppdrag i medlemsstater som är föremål för rekommendationer som utfärdats enligt artikel 6.2 eller 10.2 för övervakning på plats. Berörda medlemsstater ska tillhandahålla all information som är nödvändig för att förbereda och genomföra dessa uppdrag.

3. När den berörda medlemsstaten är en deltagande medlemsstat eller en medlemsstat som deltar i ERM2, får kommissionen uppmana företrädare för Europeiska centralbanken att delta i övervakningsuppdragen, när så är lämpligt.

4. Kommissionen ska rapportera till rådet om resultatet av det uppdrag som avses i punkt 2 och får besluta att offentliggöra resultatet när så är lämpligt.

5. När kommissionen organiserar de uppdrag som avses i punkt 2, ska den översända sina preliminära resultat till den berörda medlemsstaten för synpunkter."

16. Följande artikel ska införas:

"Artikel 12a

1. Senast den 14 november 2014 och därefter vart femte år ska kommissionen offentliggöra en rapport om tillämpningen av denna förordning.

Rapporten ska innehålla en utvärdering av bland annat

- a) denna förordnings ändamålsenlighet, särskilt huruvida bestämmelserna om beslutsfattandet har visat sig vara tillräckligt solida,
- b) framstegen med att få till stånd en närmare samordning av den ekonomiska politiken och en varaktig konvergens mellan medlemsstaternas ekonomiska resultat i enlighet med EUF-fördraget.

2. Rapporten ska när så är lämpligt åtföljas av ett förslag till ändring av denna förordning, inbegripet beslutsförfarandena.

3. Rapporten ska överlämnas till Europaparlamentet och rådet.”

17. Alla hänvisningar i förordningen till ”artikel 99 i fördraget” ska ersättas med hänvisningar till ”artikel 121 i EUF-fördraget”.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Strasbourg 16 november 2011.

På Europaparlamentets vägnar

J. BUZEK

Ordförande

På rådets vägnar

W. SZCZUKA

Ordförande
